Noul ministru al Italiei

a prezentat eri scrisorile de acreditare

Cuvântarea noului ministru. — Răspunsul M. S. Regelui Mihai I

M. S. Regele a primit ieri, la Castelul din Sinaia, cu ceremonialul obișnuit, pe Ex. Sa Renato Bova Scoppa, noul ministru al Italiei la București, care a prezentat scrisorile de acreditare.

La ora 12.20, Ex. Sa Renato Bova Scoppa, însoțit de membrii legației italiene și atașații militari a sosit în curtea Castelului Peleș, fiind întâmpinat de marele maestru de ceremonii al Curții, col. Uleă. O companie de onoare cu drapele și muzică a batalionului de gardă, a dat onorul în sunetele imnurilor naționale.

Noul ministru al Italiei a fost apoi condus în sala Florentină a Castelului.

La ora 12,30, M. S. Regele Mihai și-a făcut apariția, primind, în prezența d-lui Mihai A. Antonescu, vice președintele de consiliu și ad-interim la afacerile străine, precum și a Casei civile și militare a M. S. Regelui, scrisorile de acreditare ale noului ministru al Italiei.

Cu această ocazie d. ministru Renato Bova Scoppa a pronunțat următoarea cuvântare:

SIRE,

Am onoarea de a prezentă Majestății Voastre scrisorile prin care Majestatea Sa Regele Italiei și al Albaniei, Împărat al Etiopiei, Augustul meu Suveran, mă acreditează pe lângă Majestatea Voastră în calitate de Trimis Extraordinar și Ministru Plenipotențiar al Său.

Consider ca un auspiciu deosebit de fericit, pentru mine de a-mi începe misiunea chiar în clipa în care România, pornind cu armele alături de Puterile Axei, se ridică în apărarea civilizației și a creștinismului, realizând drepturile ei imprescriptibile la frontiera orientală; acele drepturi, anume, care derivă din secular asa misiune de sentinelă înaintată a romanității.

SIRE,

Am privilegiul de a asigura pe Majestatea Voastră că Roma urmărește cu deosebită dragoste și cu interesul cel mai viu, lupta pe care, sub conducerea Majestății Voastre și la ordinele unui Mare Șef, — glorioasa armată română a întreprins-o acum.

Sosesc azi în România cu instrucțiunile de a depune întreaga mea străduință spre a strânge tot mai mult raporturile indisolubile care unesc cele două țări, iar — în ceeace mă privește — îmi încep misiunea printre Români cu sentimentele celei mai sincere simpatii.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, îndrăznesc a mă bizui de pe acum pe sprijinul pe care Majestatea Voastră și Guvernul Majestății Voastre vor binevoi să mi-l acorde, asigurând din partea mea pe Majestatea Voastră că, în armonie cu acele idealuri de civilizație de sânge și de credință care leagă Italia de România, voi depune cea mai caldă solicitudine spre a contribui la întărirea tot mai intimă și încrezătoare a raporturilor între popoarele noastre, unite printr'o legătură, care confundându-se în numele august al Romei, are pentru amândouă sens de veșnicie.

D. Renato Bova Scoppa, noul ministru al Italiei, rostindu-și cuvântarea. La dreapta,d. Mihai Antonescu, președinte ad-interim al consiliului și ministru de externe

RĂSPUNSUL MAJESTĂȚII SALE REGELUI

Domnule Ministru,

Primesc cu o deosebită plăcere Scrisorile prin care Majestatea Sa Regele Italiei și Albaniei și Împărat al Etiopiei Vă acreditează pe lângă Mine în calitate de Trimis Extraordinar și Ministru Plenipotențiar.

Excelența Voastră își începe misiunea într'un moment istoric în care alături de Puterile Axei, România luptă pentru a realiza acum drepturile sale sfinte la frontiera de Răsărit și pentru a apăra civilizația europeană. Această luptă, căreia poporul român își închină, așa cum Excelența Voastră o va putea constata, toate energiile sale, este destinată a consacra, printr'un sacrificiu comun de sânge, legăturile politice stabilite între România și Puterile Axei.

Interesul cu care Excelența Voastră Mă asigură că se urmărește la Roma lupta Armatei române și a Conducătorului său, va găsi un adânc ecou în sufletul poporului român; iar instrucțiunile ce aveți de a contribui la relațiunile încă și mai strânse între țările noastre răspund năzuințelor românești și latine de intimă apropiere politică și spirituală cu poporul italian.

Excelența Voastră poate fi sigură că poporul român va primi cu cea mai vie simpatie nu numai pe trimisul Regelui Împărat dar și pe solul marelui popor italian al fascismului și al Ducelui. De Roma eternă ne leagă atâtea amintiri și servituți scumpe ale trecutului comun și atâtea aspirații intemeiate pe unitatea de sânge și de credință.

Mulțumind Excelenței Voastre pentru sforțările ce-și propune a depune spre a contribui la relațiuni cât mai intime între popoarele noastre, o asigur dinainte de întreg concursul Meu, al Conducătorului și al Guvernului în îndeplinirea misiunei sale.

❖

După încheerea solemnității, M. S. Regele s'a întreținut cu noul ministru al Italiei, care a prezentat Suveranului pe membrii Legației.

M. S. Regele a reținut la dejun pe Ex. Sa Renato Bova Scoppa cu membrii Legației și pe d. Mihai Antonescu, Vice Președinte al Consiliului de miniștri și Ministru ad-interim al Afacerilor Străine.

Politica externă a Turciei

Politica de neutralitate, de pace și de bună vecinătate a Turciei a fost din nou expusă, ieri, în fața Adunării Naționale din Ankara, de d. Refik Saydam, președintele Consiliului.

D. Refik Saydam a stăruit asupra importanței tratatului germano-turc încheiat recent, pe care-l consideră ca „un mare succes al politicii externe turcești". Primul ministru turc a subliniat mai ales caracterul acestui pact care „nu este un act menit să satisfacă în mod artificial nevoi urgente ale unui stat ci constitue unul din documentele esențiale care fixează o situație normală și durabilă".

Caracterizând astfel acordul germano-turc, d. Refik Saydam a exprimat dorința Turciei de a întreține cu Germania relații permanente de prietenie, ele intrând în concepția politicei externe turcești și alcătuind temeiul unei situații normale și cu caracter de durată. De altfel, președintele de consiliu turc a relevat faptul că și Fuehrerul în discursul său dela 4 Mai, a accentuat însemnătatea pactului germano-turc prin cuvinte „care au găsit cel mai favorabil ecou în inima tuturor turcilor".

In ce privește situația Turciei față de vecinii ei astăzi în conflict, d. Refik Saydam a ținut să precizeze că Turcia se ține departe de aceste conflicte.

Primul ministru turc și-a exprimat regretul că sforțările Turciei pentru aplanarea pașnică a conflictului anglo-irakian n'au dus la rezultatul dorit, iar în ce privește actualul conflict din Siria, d-sa a arătat că Turcia continuă să întreție relații bune cu ambele țări beligerante.

Față de războiul germano-sovietic, Turcia a notificat de la început țărilor beligerante neutralitatea ei și subliniind faptul, d. Refik Saydam a adăugat că Turcia „va menține această atitudine de strictă neutralitate".

După ce a amintit declarațiile Ducelui, dela 10 Iunie, cu privire la legăturile italo-turce, arătând că și pentru Turcia, ca și pentru Italia, pactul italo-turc dela 1928 este tot atât de însemnat, d. Refik Saydam a încheiat dând Adunării Naționale asigurări că guvernul turc „se va strădui și în viitor să-și mențină neutralitatea și să păstreze raporturi cât mai bune cu vecinii și prietenii".

Expunerea primului ministru turc este o nouă confirmare a politicii de pace pe care Turcia o urmărește fără întrerupere.

BĂTĂLIA

Comandamentul trupelor românești învălue la operațiile militare în curs, într'o totală discreție. Comunicate laconice și de-o spartană sobrietate în calificative ne aduc la cunoștință fapte deadreptul epopeice. Această atitudine de înalt bun gust nu e decât dovada unei forțe reale, care nu are nevoie de prezentări poetice, pentru a se impune.

Participăm în totul la nerăbdarea publică în ce privește noutățile de pe câmpurile de bătaie. Căci, iată, se închee 11 zile de când ne batem. Ne batem pe pământ, ne batem pe apă, ne batem în aer. Ne batem bine. Ne batem frumos. Ne batem admirabil. Deocamdată atât putem afirma.

Știri avem, și bune toate. Nu așteptăm decât clipa în care să le putem așterne pe hârtie pentru a le difuza în toate colțurile țării. Lista luptătorilor care cu prețul ființei lor adaugă o decorație sau o furajeră pe drapelele regimentelor din toate armele sporește zilnic. Se bat cu cerbicie și marinarii și zburătorii și călăreții și pedestrimea și tunarii. Se bat cum ne-am bătut și noi la vremea noastră, se bat cum s'au bătut părinții și străbunii. Căci dacă nu ne-am fi bătut n'am mai fi avut țară. Și se bat acolo, unde se află actele de noblețe ale oștirii românești: se bat în Basarabia, se bat în Bucovina. Și dacă se bat cum se bat e pentru că se bat pentru dreptate. Nici mormântul lui Ștefan și nici cetățile Măriei Sale nu pot rămâne în seama străinilor. Mazilii și răzeșii marelui Voevod vorbind încă limba logofeților Costinești și a vornicului Niculcea nu pot sta la porunca jidovului și a muscalului. Ei sunt stăpâni și din tată în fiu stăpânitori, cu hrisov în regulă întărit de pecetie Domnească. Ei nu vor să cucerească. Își apără numai, cum spunea Eminescu, sărăcia și nevoile și neamul. Ei nu cer, decât cum ziceau bătrânii din cetatea Râmului, recuperandae posesionis causa.

Deaceea, încheind aceste rânduri, să ne îndreptăm cu smerenie gândul la Cel de Sus, zicându-i:

Aibi, Doamne, în înaltă paza Ta ostașul român care la toate porțile țării își apără pământul la umbra Sfintei Tale cruci.

Cpt. rez. AL. O. TEODOREANU

O scrisoare și un răspuns

al d-lui ministru al apărării naționale

Ministerul apărării naționale a primit în cursul lunei Iunie a. c., o scrisoare în care, rău intenționat, întrebuințând numele d-lui general M. Hergot, protesta contra neajunsurilor cari i le provoacă activitatea Școalei de Pilotaj dela Turnu Severin.

Scrisoarea primită și răspunsul d-lui ministru al apărării naționale, au apărut în presă.

Pentru lămurirea opiniei publice, se publică scrisoarea de protest a d-lui general M. Hergot și răspunsul d-lui ministru al apărării naționale.

Domnule ministru,

Ca urmare la telegrama ce v'am expediat în ziua de 17 Iunie a. c., am onoare a vă aduce la cunoștință următoarele:

Declar în fals pe individul care m'a semnat în scrisoarea ce ați primit-o.

Faptul comis, l-am deferit chiar în aceeași zi Justiției, spre a fi sancționat conform legii.

Subsemnatul, care în războiul mondial mi-am făcut cu prisosință datoria, sunt gata de a repeta și astăzi, dacă va fi nevoie; am rămas cu mintea întreagă, cu nervii oțeliți, cu conștiința trează, cu ochii înspre hotarele noastre scumpe și dragi, iar cu sufletul și gândul, la cârmuitorul țării; eu care port pe piept cruciulița albastră, cea mai înaltă decorație de războiu la noi, eu care am fost și sunt obișnuit cu bubuitul tunului și sgomotul mitralierelor, nu m'ași fi gândit niciodată, să mă plâng contra tinerilor noștri sburători, ba încă ceva mai mult, ași fi pus la punct pe acela care ar fi clevetit.

Persoana care v'a trimis acea scrisoare, ar fi făcut cu mult mai bine, dacă continua a-și îngriji nervii slabi, cari i-au rătăcit mintea, decât să formuleze scrisori cari numai cinste nu i-au făcut.

Domnule ministru,

Sburătorii cari se găsesc în mijlocul nostru îi îmbrățișez cu toată căldura și îi urmăresc cu interes, cu încredere și admirațiune.

Ca încheere, respectos vă rog, domnule ministru, în prima linie să mă scuzați că v'am sustras o clipă dela importantele domniei voastre ocupațiuni, și al doilea, să binevoiți, dat fiind înalta d-voastră autoritate, a dispune să se facă o riguroasă cercetare pentru a descoperi și sancționa pe acel individ care s'a servit de numele meu și în același timp, a se da publicității această scrisoare, pentru repararea profundei jigniri ce mi s'a adus.

Primiți, vă rog, domnule ministru, expresiunea salutărilor mele cele mai respectuoase.

General M. HERGOT
Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul"

20 Iunie 1941, Turnu Severin.

RĂSPUNSUL D-LUI MINISTRU AL APĂRĂRII NAȚIONALE

Domnule general,

Primind telegrama și scrisoarea d-voastră, prin care protestați contra insinuărilor unui rău intenționat, iau act cu deosebită bucurie, că scrisoarea dovedită acum apocrifă, nu este a unui general, Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul".

Regret că din cauza unui nesocotit, am fost pus în situația de a vă trimite, d-voastră scrisoarea precedentă.

Aceasta de fapt se adresează celui care a scris și expediat Ministerului scrisoarea prin care se arată nemulțumirea provocată de sborul elevilor aviatori, folosind în mod abuziv și ilegal numele d-voastră.

Existența acestei scrisori dovedește că în mintea cuiva din Turnu Severin, a încolțit anumite idei greșite, pe cari a trebuit să le aduc la realitatea vremurilor prin care trecem.

Scrisoarea se găsește la ministerul apărării naționale, la dispoziția d-voastră, pentru a vă folosi de ea, în acțiunea intentată contra celui ce s'a servit de numele d-voastră, în scopuri atât de puțin lăudabile.

Revolta d-voastră este destul de justificată; nădăjduesc însă s'o atenuez, relevând că reacțiunea unanimă a presei și publicului, a avut darul de a aduce în fața tuturor românilor trista mentalitate ce o mai au unii dintre cetățenii acestei Țări, cari nu au nici măcar curajul să semneze plângerile cu numele lor proprii, dar cari dintr'un spirit de egoism și bună stare, se gândesc numai la ei, fără să se gândească de loc la acei tineri cari în orice moment — complet dezinteresați — sunt gata să-și jertfească viața, numai și numai pentru Țară.

Primiți, domnule general, asigurarea deosebitei și deplinei mele considerațiuni.

Ministrul apărării naționale,
General de corp de armată
adjutant, I. IACOBICI

Românii din regiunea Nistru-Nipru

și expansiunea rusească

Regiunea cuprinsă între Nipru și Nistru prezintă un aspect particular. Din punct de vedere al desvoltării istorice ea se împarte în două provincii: Nipru-Boug și Boug-Nistru.

Regiunea Nipru-Boug a fost cucerită de Rusia în anul 1740 Aparținând cu totul Turcilor sau Tătarilor din Crimeia ea era mai repede o regiune fără un proprietar adevărat; ea prezenta un câmp de frontiere, separând Rusia creștină de Poarta Otomană. Primii locuitori au fost Românii; care nu plăteau nici un impozit propriu zis. Această regiune constituia un punct de trecere din Moldova în Zaporojia la Cazaci.

Rusia a transformat-o într'o puternică fortăreață îndreptată contra Turcilor, Tătarilor și Cazacilor Zaporogi. Ea organiză populația în trupe de Cazaci localnici și construi în lungul frontierei fortărețe puternice. Românii, în calitatea lor de buni mânuitori de arme și agricultori abili au ocupat primul loc.

Deja în anul 1740 ei formau un corp de armă specială în serviciul prințului Dimitrie Cantemir, fiul cel mai mic al principelui Moldovei, Colonelul Horvath, maiorul Philipotitch, colonelul Lupu, colonizatorul Cucu ș alții au recrutat pe o scară întinsă Români în toate provinciile locuite de compatrioți. Aceștia au fost colonizați pe malul drept al Niprului în departamentele Olviopol din Novomirgorod alături de compatriotii lor stabilizați acolo de foarte mult timp.

Ambasadorul rus la Constantinopol ajută la colonizare; el cumpără din piețele Constantinopolului, Românii făcuți sclavi și îi trimite în regiunea Nipru-Boug.

Alți Români construiesc cetatea Elisabeta, Elisabetograd de mai târziu, numită apoi Zinovievsk și după disgrația lui Zinoviev — Kirovak. Orașul și orașele din împrejurimi ca Roty, au fost așezate în câmpie după sistemul Cazacilor localnici.

Intre anii 1750 și 1760, maiorul Lupu dă o mare desvoltare acestor colonizări românești; populația este instalată împrejurul orașelor Krivoc, Tsiboulev, Krilov și Botchioul, Alexandria de astăzi. Pe malul drept al Niprului este Boucarești; spre Marea Neagră — Bourty împrejurul Kirovului — Tchabonovka. In sfârșit pe Boug: Vradiovna, Kantakouzonovka, etc. Un alt grup compact de Români se fixează în împrejurimile Ekaterinoslavului actualul Dnepropetrovsk, Nicolaev portul de mai târziu, Kiev, etc.

In 1763 s'au alcătuit două regimente cazăcești printre Românii de dincolo de Nistru, unul moldovenesc și altul valah. Românii se găsesc în număr important în celelalte regimente. După câțiva ani regimentul moldovenesc este transferat la Kiev și de aici cu familiile trece la Samara unde numele este schimbat în acela de regiment de husari din Samara.

Un alt număr de Români foarte important a fost colonizat în regiunea Orenbourg și se confundă cu Cazacii din această regiune.

In 1792, în urma păcii dela Iași, Rusia supune regiunea Boug-Nistru. Această provincie se întindea spre nord până la Jagorlyk pe malul Nistrului și la sud până la Marea Neagră. Ea purta numele de Ucraina Khanului. Rușii o numeau regiunea Otchéacov. In unele documente este desemnată sub numele de Podolia turcească. Populația o numește Moldova.

Această regiune cu o climă identică ca acelea din Basarabia este una dintre cele mai frumoase și mai fertile. Ca o urmare a ocupației sale majoritatea populației este formată din Români veniți fie din Basarabia, fie din altă parte. Toate podurile și locurile de trecere peste Nistru aparțineau Moldovei.

Majoritatea orașelor erau fondate de Români. La câmpie ca și în orașe viața nu se deosebește întru nimic de restul țării românești. Regiunea se găsea sub jurisdicția administrativă și eclesiastică a principatului moldovenesc. La Doubassary, era reședința logofătului moldovenesc, de unde impozitele erau trimise la Iași, capitala Moldovei. Judecata se făcea după obiceiul țării reprezentat de jus valachorum. Plângerile erau judecate de Divanul Domnesc din Iași.

Din punct de vedere religios provincia era condusă de Mitropolia din Proilava a cărei reședință era la Huși. Mitropoliții Români făceau înscăunarea preoților, chiar după ocuparea provinciei de către Rusia; dar puterea lor spirituală se întindea până la regiunea Boug-Nipru. Ei făceau vizite canonice și luau parte la consacrarea bisericilor. Guvernul rus a fixat la început capitala noului provincii la Socola, centru puternic la marginea Iașului, colonizat de către Românii din Socola; mai târziu numele a fost schimbat în Voznesensk.

Fixarea frontierei rusești la Nistru a ușurat problema transportului întregii populații din Moldova și a crearii unui principat românesc sub numele de noua Moldovă.

Acest principat trebuia să fie încredințat prințului Mavrocordat.

In general colonizările de Români în regiunea de dincolo de Nistru au fost atât de puternice încât mărturiile din acele timpuri spun că cel puțin două treimi din populația Moldovei s'a așezat aici

Românii trecuți dincolo de Nistru lucrau cu asiduitate în noua lor patrie. Lemnul necesar construcției de orașe și Odesei în special era furnizat de Moldova de comandantul militar Gaius.

Pentru construcția orașului Odesa arhitectul Manole era mâna dreaptă a prințului Richelieu. Deasemenea planul de construcție arată că un mare număr de parcele erau acordate notablităților românești.

La Moguilev și Doubossary exista o tipografie românească care deservea populația locală.

Insuși vărul prințului Potemkin a cerut alegerea sa ca episcop al acestei provincii pentru motivul că, cunoștea limba moldovenească a populației indigene.

Raporturile acestor Români cu acelea din principatele românești au fost menținute totdeauna. Nistru era un fluviu comun, un fluviu intern.

Prin stabilirea frontierei Nistrului în 1792, Românii de dincolo de Nistru au fost separați de restul populației Dar această separație era mai mult formală deoarece relațiile economice spirituale continuă fără nici o piedică. Sunt mai mult de 20 de ani de când Rusia în 1812 a ocupat Basarabia. In felul acesta rândurile Românilor din Rusia cresc. Ei reprezintă în ansamblul lor un tot unitar și puternic în revendicările drepturilor lor naționale. Dar evenimentele din 1918 îi separă din nou pentru o nouă perioadă de 20 de ani până în momentul de față. Aceste două ultime decade sunt cele mai aspre. Cu toate că la 12 Octombrie 1924 Republica Sovietică a fost obligată să recunoască republica autonomă moldovenească; ea nu a înțeles pe Românii așezați în apropierea imediată a Nistrului. Aceasta denotă lipsa de sinceritate a guvernului dela Moscova.

Republica menționată este departe de a corespunde frontierelor etnice ale poporului român din această regiune. Populația autohtonă a fost deportată în mod sistematic în Siberia sub diferite pretexte de iredentism, etc., și locul său a fost ocupat de noui coloniști luați din rândurile armatei roșii și veniți din centrul Rusiei Sovietice. In propria lor republică, Românii de dincolo de Nistru nu au dreptul să cunoască literatura și cultura lor națională. Sub motiv de iredentism sau de deșteptare a sentimentului național, nici o publicație românească nu poate pătrunde. In acelaș timp populația este învățată că Romnii din această regiune constituiesc un popor cu totul diferit de acela al restului țării.

Alfabetul românesc, care de câțiva ani fusese aprobat, este înlocuit astăzi cu alfabetul rusesc. Dar cu toate aceste dificultăți populația românească de dincolo de Nistru nu a pierdut limba și sentimentul său național.

Cu toate vicisitudinile vremurilor această populației românească este conștientă de misiunea sa, de mândria sa națională și speră — în ciuda oprimării autorităților comuniste care urmărește distrugerea conștiinței naționale, în renașterea națiolă, pe baze noui, care vor corespunde frontierelor etnice, dreptului uman și spiritului creator al secolului actual.

N. P. SMOCHINA

Danii pentru armata desrobitoare

și pentru familiile eroilor

D. Mihai Antonescu, vicepreședintele consiliului de miniștri primește din toate colțurile țării donații pentru armata desrobitoare și întregitoare de hotare și pentru familiile eroilor depe câmpul de luptă.

Iată mai jos donațiile sosite până acum la președinția consiliului de miniștri:

Ziarul Porunca Vremii, București, lei 57.700; d. D. Clinceanu, București lei 50.000; d. Radu D. Lecca, București lei 50.000; d. Petre Serpescu, București, lei 150.000; d. D. I. Dumitriu, București lei 14.500; d. Sebastian Teodorescu, București, lei 10.000; d-na Natalia Cornescu, București lei 200; d. N. V. Vărgolici, București, lei 20.000; d. Ion Coterbie, București, lei 10.000; S.A.R. Chibriturii, București, lei 1.000.000; d. Ioan Gh. Bompa, București, lei 20.000; d. Manole Ciupală, Timișoara, lei 20.000; d. Stoica P. Petrovici, Brăila lei 10.000; d. Teodor Lita, Craiova lei 6.870; d. Gheorghe Radu, București lei 5.000; d. Nicolae Văduva, Pucioasa lei 5,000; d. Pitiriciu Vasile, București lei 1.000; d. Diaconu Vărzaru, Brașov lei 1.000; d. Gheorghe Petrescu, Câmpina lei 500; preot Rusu Petru Chirileu, Tr. Mică lei 500; Lista de subscripție prezentată de d-na T. maior dr. Constantinescu, str. Făgetului nr. 23 bis, București lei 2,850; Steaua Motrică S.A.R., București, lei 22.823; d-na Maria Breca, lei 540; Asociația Funcționarilor Inalta Curte, Casație și Justiție, București, lei 22.950; Corpul Contab. autor. și experți contabili, București, 20.000; preotul V. Constantinescu, Pitești, 7.600; d. Popa Marin, București, 300; preotul Al. Scărlătescu, Ploești, 5.000; Stelian Ghițulescu, Recea-Argeș 3.000; d. Ion I. Popa, director școlar com. Checia, jud. Timiș-Torontal, 10.100; d. Voica Ion, Solagra S. A. R., București, 250; prefectura jud. Iași — serv. financiar, 20.000; direcția Silvică Cluj a Moților, Alba-Iulia, 8.450; d. Gh. N. Zotta, Tg.-Ocna, 5.000; funcționarii dir. financiare — serv. întocmirii și executării bugetului din regia autonomă C. F. R., 19.000; funcționarii români ai serv. Metalunit, Titan-Nadrag. Calan, 24.528; Petru Luchian, București, 10.000; industria optică, română, București, 59.300; Ion M. Cazacu, București, 60.000; Jean Molnar, București, 500 și două titluri de înzestrare de câte 2.000 lei; Carpatina S. A. R., București, 300.000; Creditul Funciar Urban, București, 100.000; profesoarele liceului de fete Domnita Ileana, București, 9.000; Const. Nalboc, meseriaș, Tg.-Ocna, 10.000; Inalta Curte de Casație și justiție, București, 69.000; Românofir S. A. R., București, 30.000.

Total general lei 2.262.461.

Iată câteva din scrisorile primite de d. profesor Mihai Antonescu, vicepreședintele consilului de miniștri, prin cari se anunță donații pentru armată:

Domnule Vice-Președinte,

In ceasul în care armata Țării își croește drumul pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei, toți Românii sunt însuflețiți de dorința de a sprijini și contribui cu prinosul lor la izbânda armatei noastre.

In acest scop vă rugăm să primiți aci alăturat suma de lei 300.000, pe care societatea „Carpatina" v'o remite, rugându-vă a dispune așa cum veți înțelege, în folosul ostașilor cari luptă pentru întregirea Țării și înălțarea Patriei.

Vă rugăm să binevoiți a primi, Domnule Vice-Președinte asigurarea celei mai distinse considerațiuni.

CARPATINA
Societate Anonimă Română pentru Industria Forestieră.

Domnule Vice-Președinte,

Am onoare a vă remite suma de lei 69.000 (șasezeci și nouă de mii) formând o primă subscriere a membrilor acestei Inalte Curți pentru familiile soldaților mobilizați în războiul sfânt de reintregire a neamului.

Prim Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție
D. I. Lupu

„Întregul personal al administrațiilor de încasări și constatare al jud. Olt este conștient de marile sacrificii patriotice ale ostașilor de frăție de arme romăno-germană în lupta sfântă comună de pe front, atât în îndeplinirea idealului național român pentru reintregirea la patria mamă a hotarelor sfâșiete de dușmanii seculari cât și pentru apărarea civilizației întregei Europe în contra hidrelor bolșevice potrivnice și distrugătoare a creștinismului. Din propriul lor îndemn sufletesc și ca o datorie patriotică a celor rămași acasă la posturile de răspundere ca funcționari publici, este să se îngrijească și de familiile ostașilor și mai ales de urmașii eroilor căzuți la datorie. Funcționarii ambelor administrații din contribuția salariului pe 2 zile au depus și vărsat în cont virament Nr. 1210 la B. N. R., Slatina suma totală de 52.000 lei, din care jumătate pe seama **Ministerului Apărării Naționale a Statului Român, iar jumătate pe seama Comandamentului Suprem al Armatei germane din România,** spre a servi la constituirea unor fonduri destinate pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor de eroi căzuți pe câmpul de onoare în acest război sfânt al cruciadei. Chitanța Nr. 1349 din 2 Iulie 1941 a viramentului prin B. N. R. Slatina a fost înaintată Dvoastră, pe lângă edresa Nr. 4849 din 2 Iulie 1941.

Administratori Financiari Olt
Ioan Atanasiu, Ioan Hurducasiu"

❖

Adânc pătrunși de însemnătatea istorică a marelui destin ce împlinim prin înțelepciunea voievodală a Generalului Conducător și vitejia frăției de arme germano-române, funcționarii de toate categoriile din județul Hunedoara vă roagă să primiți suma de un milion una sută mii lei, reprezentând salariul pe o zi subscris din toată inima cu scopul de a fi ajutate familiile ostașilor romăno-germani, căzuți la datorie pe pământul Moldovei lui Ștefan cel Mare și Sfânt.

Prefetcul județului Hunedoara
Colonel, C. Dumitrescu

❖

DOMNULE MINISTRU,

Eroica și brava noastră armată luptă pe front pentru îndeplinirea idealului național. Datoria noastră a celor rămași acasă este să ajutăm pe urmașii eroilor căzuți pe câmpul de onoare.

In acest scop am onoare a vă remite prin alăturatul cec suma de lei 5,000 spre a servi la ajutorul familiei unui erou căzut pe front.

Binevoiți a primi, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Const. Simion, meseriaș,
B-dul Ferdinand 76

❖

DOMNULE MINISTRU,

Mișcată profund de măreția avântului soldatului român, vă rog cu multă stăruință să primiți și darul meu modest, oferit din toată inima de romăncă din Banat, pentru eroii neamului căzuți pe câmpul de onoare pentru „Dreptate și Desrobire".

Fiind o mică salariată la Manufactura de tutun Belvedere, cedez salariul meu pe 3 zile din luna Iulie 1941 și încă din 3 luni ce urmează, salariul pe câte o zi.

Trăiască România Mare!
Trăiască desrobitorii ei!

MARIA BRECA

Orfană de război, fiica soldatului bănățean mort la datorie în războiul pentru întregirea Neamului 1916—1918.

❖

Răspunzând marei și sfintei datorii de a contribui fiecare după puterile sale pentru scumpa noastră țară și armată, cu cel mai profund respect îmi permit să vă remit suma de lei 250.

Las înaltei Domniei-Voastre înțelepciuni să întrebuințeze cum va crede de cuviință umilul meu obol în folosul scumpei noastre patrii și armate.

Cu deosebită stimă,

VOICA ION
practicant „Solagra" S. A. R.

METODELE SOVIETICE DE LUPTA

„Armata germană se află în față cu un inamic, în lupta împotriva Uniunii Sovietice, care nu poate fi comparat cu soldatul din Vest. In lupta uriașă din Orient germanii trebuie să lupte nu numai cu cele două arme principale ale sovietelor, spațiul și massa, nu numai cu un număr imens de avioane, care blindate și arme grele, cu care trupele sovietelor sunt înzestrate, ci și cu un soldat, pentru care în luptă orice mijloc este potrivit și care se ridică împotriva tuturor legilor umane.

Rândurile de mai sus constitue introducerea unui articol din „Militaerische Korrespondenz aus Deutschland" care poartă titlul: „Cum luptă soldatul sovietic".

Articolul continuă în felul următor:

Soldatul german cu educația sa excelentă, cu înaltele sale capacități individuale și marea sa experiență în luptă, având cu toate acestea o inimă bună, are în soldatul sovietic un adversar primitiv, neinstruit, care reacționează animalic și reprezintă tipul atât de ura fără de margini.

Spre a înțelege pe deplin rezultatele de pe frontul sovietic și a aprecia just rezultatele obținute de către germani, este bine, ca în limita posibilităților, să ne facem o imagine clară și fundamentală a adversarilor care stau față în față.

Soldații germani în lupta împotriva adversarului sovietic au făcut experiențele cele mai remarcabile. Au constatat în luptele lor lucruri deosebit de interesante, astfel au dat peste care blindate sovietice care au fost închise pe dinafară, au întâlnit fortărețe, care erau cu intrările închise, metode care ar fi trebuit să facă imposibilă predarea soldaților sovietici. Comisarii sovietici ședeau în pozițiile lor cu revolverele gata de tras și împușcau pe fiecare soldat, care voia să se predea. Prizonierii, cari au căzut în mâinile germanilor, au încercat să se sinucidă.

O propagandă sistematică exercitată de către conducerea sovietică și îndreptată cu o furie oarbă împotriva fascismului, a trezit în soldații sovietici cu drept ideea că singurii lor adversari sunt armatele fasciste. Soldatului sovietic îi este prezentat adversarul într'o înfățișare care trebue să-i trezească groaza gata de cruzimea de care se face capabilă armata adversă. Acești oameni primitivi luptă cu conștiința că pentru ei captivitatea este identică cu o moarte groaznică și în fața lor este permanentă conștiința că fiecare dintre acei care se predau, trebue să se gândească la faptul că acasă familia întreagă este expusă măcelului. La fel cu animalele, care se simt încercuite, soldații sovietici luptă cu o dârzenie primitivă și cu o mută indiferență față de moarte, până la ultimul.

O altă caracteristică a acestui adversar este faptul că în primitivismul său nu este în stare să judece consecințele unui act, nici în mare, nici în amănunt. Soldatul sovietic rămâne în carul său blindat, în timp ce soldații germani așează sub carul lor un explozibil, fiindcă cel dintâi are convingerea fermă, după ceeace i-au spus ofițerii săi, că aceste care sunt inatacabile. Infanteria sovietică atacă forțele blindate germane convinsă fiind de eficacitatea atacului. Conducerea unităților — chiar mai mari — nu este în situația de a recunoaște lipsa de speranțe a unei situații, dacă unitatea este încercuită și continuă lupta, cu toate că și-a pierdut orice rost și se poate termina doar cu distrugerea completă. Asemenea unor imense turme aleargă unități destinate dezastrului. Individual, soldatul este însă mare în rezistența sa și îndemânatec în crearea de adăposturi terestre de transee și deține experiența popoarelor asiatice în ceeace privește exploatarea terenului. Fiecare mijloc de luptă este acceptat de către conducerea de război. Răniții simulează moartea și pe urmă împușcă din spate, unități ridică mâinile la ordinul comandantului lor și aruncă în urmă grenatele asupra soldaților germani, cari se apropie fără să bănuiască ceva. In păduri și în alte adăposturi se ascund trupe, care pe urmă trag în spatele germanilor, adăpostite în copaci, sau deschid focul din case și duc un război de guerilă în dosul frontului. Răniții germani sunt ucisi și desfigurați într'un mod oribil, prizonierii jefuiti și asasinați și cine cade odată în mâna sovietelor nu are prea multe speranțe să se întoarcă cu viață.

Toate acestea constitue un complex colectiv al destrucției cu care nu are nimica comun soldatul german. Este natural că armata germană în ceeace privește materialul uman, cât și armamentul este superioară din toate punctele de vedere adversarului său. Soldatul german luptă cu sperioritatea civilizației occidentale și întreaga organizare a armatei germane se prezintă ca o mașină de precizie și care se poate bizui în superioritatea sa și pe cea mai neînsemnată rotiță.

Soldatul german poate fi judecat și din punctul de vedere al realizărilor și mica poveste a asului mondial de ski Gustl Berauer, care ca soldat înarmat numai cu un pistol și o grenată de mână a terminat cu 3 care blindate sovietice, este numai una din cele multe, care arată puterea de luptă a germanilor. Rezistentul soldat sovietic are de face cu un adversar, care este nu numai la fel de rezistent, dar și pătruns de un spirit de luptă ce nu poate fi înfrânt. In fața simțului colectiv al distrugerii se află cel mai modern mecanism de război al lumii cu cele mai bune arme și cu cele mai moderne mijloace de luptă.

(Europa Serviciu Special)

Dela tribunalul militar al Capitalei

Tribunalul militar al Capitalei a judecat în ziua de 4 Iulie, 18 persoane implicate în rebeliunea dela 21-23 Ianuarie, pronunțând 13 sentințe de condamnare și 5 achitări.

Au fost condamnați următorii rebeli:

— *la 15 ani muncă silnică:* C. Coniac, fără profesiune;

— *la 10 ani muncă silnică:* C. Gibescu, fără profesiune;

— *la 5 ani închisoare:* V. Ignătescu, P. Ritti și D. Furcuță, fără profesiune;

— *la 4 ani închisoare:* N. Dondos, fără profesiune;

— *la 3 ani închisoare:* Fl. Fazacași, Șt. Cântar, C. Răculeanu și Pascu Brună, fără profesiune;

— *la 2 ani închisoare:* N. Ionescu, N. Șolca și M. Danes, fără profesiune.